

takové nebylo by lze podle toho, co bylo nahoře uvedeno, schvalovati ani, kdyby jednala z pohnutek lidumilných, neboť i v tom případě šlo přece jen o jednání v hospodářském styku. Nerozhoduje, že zjištěny byly jen ojedinělé případy.

Čís. 13685.

Železniční zaměstnanci.

Přídavky, jež byly zaměstnanci za jeho aktivní služby poskytnuty k jeho aktivním přídávkám bývalou Ústecko-Teplickou dráhou, nejsou započítatelné pro výměru výslužného upraveného vládním nařízením ze dne 26. června 1930, čís. 96 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 27. června 1934, Rv I 1192/33.)

Žaloba ústředního inspektora bývalé ústecko-teplické dráhy proti československému státu o zvýšení zaopatřovacích požitků byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Jádro sporu jest v otázce, zdali přídavky 2.579 Kč 60 h a 6.000 Kč ročně, které byly žalobci poskytnuty bývalou Ústecko-Teplickou dráhou, jest považovati za započítatelné i pro výměru výslužného upraveného podle vládního nařízení ze dne 26. června 1930 čís. 96 sb. z. a n. V § 73 vlád. nař. ze dne 5. března 1927 čís. 15 sb. z. a n. jest ustanoveno, že pensijní základnu tvoří služné a přídavky, které jsou výslovně označeny jako započítatelné pro výměru výslužného. Dovolatel hájí názor, že tuto započítatelnost přídávků jest posuzovati podle norem platných v době, kdy byly přídavky uděleny, a že přídavky, jež byly započítatelné v době udělení, nepozbyly této povahy ani podle § 6 zákona ze dne 20. května 1930 čís. 70 sb. z. a n. ani podle § 42 vlád. nař. ze dne 26. června 1930 čís. 96 sb. z. a n. S tímto dovolatelovým názorem však nelze souhlasiti. Především jest uvést, že podle § 95 odst. (1) vlád. nař. ze dne 5. března 1927 čís. 15 sb. z. a n. **služební příjmy** tímto nařízením nově stanovené nastoupily na místo všech dosavadních stálých služebních požitků (služné, místní přídavek, jednotný drahotní přídavek, přídavek na děti, přechodný příplatek, odměny podle zákona ze dne 22. prosince 1924, čís. 289 sb. z. a n.), a jiných na základě zákona, vládního nařízení neb usnesení vlády povolených, jakož i všech individuálně zaměstnanci udělených osobních přídávků. Za takové individuálně udělené osobní přídavky jest považovati i ony přídavky, které byly přiznány žalobci správou bývalé Ústecko-Teplické dráhy za doby jeho aktivní služby k jeho aktivním požitkům a jejichž započtení se žalobou domáhá. Na započtení těchto zvláštních přídávků by žalobce, jenž byl pensionován již od 1. července 1924, neměl nároku ani tehdy, kdyby byl býval za účinnosti vládního nařízení čís. 15/1927 sb. z. a n. ještě v aktivní službě, takže nárok na jejich započtení do pense nemůže vyvozovati ani z ustanovení § 22 vlád. nař. čís. 96/1930

sb. z. a n. ve spojení s § 73 vlád. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n., ani z ustanovení § 1 zákona čís. 70/1930 sb. z. a n. v souvislosti s § 154 platového zákona čís. 103//1926 sb. z. a n. Ustanovení § 73 vlád. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n. má ostatně zřejmě na mysli takové přídavky, které byly na základě tohoto nařízení zavedeny nebo jím výslovně v platnosti zachovány jako započítatelné pro výměru výslužného, a k tomuto druhu započítatelných přídavek zřejmě nepatří přídavky, jejichž započtení se žalobce domáhá. Že se na žalobce nevztahuje ustanovení § 67 vlád. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n. o služebních a osobních přídavecích, bylo správně vyloženo již odvolacím soudem a dovolatel proti tomu ani nebrojí.

Odvolací soud uvedl v tomto směru, že § 67 vlád. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n. se na žalobce jako pensistu vztahovati nemůže a v § 22 nař. čís. 96/30 citován není.

Na základě zmocnění uděleného v § 12 zákona ze dne 20. května 1930 čís. 70 sb. z. a n. byly vládou vydány nové předpisy o odpočivných a zaopatřovacích platech zaměstnanců státních a sestátněných drah — v druhé části vládního nařízení ze dne 26. června 1930 čís. 96 sb. z. a n. Tyto nové předpisy platí podle § 22 odst. 3 a § 29 uvedeného vlád. nař. i pro pensionované zaměstnance bývalé Ústecko-Teplické dráhy, jakým jest žalobce. Podle § 42 odst. (1) vlád. nař. čís. 96/1930 sb. z. a n. (jehož doslov se shoduje s první větou odst. (1) § 6 zákona čís. 70/1930 sb. z. a n.) nastupují odpočivné (zaopatřovací) platy podle tohoto nařízení na místo všech dosavadních odpočivných (zaopatřovacích) požitků a všech přídavek (drahotních požitků, příplatků, doplňků a pod.) povolených na základě zákona, vládního nařízení neb usnesení vlády, jakož i všech individuálně udělených přídavek. Jest tu tedy o odpočivných (zaopatřovacích) platech ustanoveno v podstatě totéž, co v § 95 odst. (1) vlád. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n. o služebních příjmech. Z toho všeho vyplývá, že započítatelnost sporných přídavek do pense jest posuzovati podle uvedených nyní platných předpisů, nikoli podle norem platných v době, kdy byly uděleny, a že podle § 42 odst. (1) vlád. nař. čís. 96/1930 sb. z. a n. nepřísluší žalobci nárok na jejich započtení do jeho nové pensijní základny. To stačí k zamítnutí žaloby a není třeba blíže se obíratí dovolatelovými vývody o významu § 5 zákona čís. 70/1930 sb. z. a n. a o rozdílu mezi pojmy »služné«, »služební příjmy« a »pensijní základna«, neboť dovolatel v těchto vývodech vychází z vyvráceného již názoru, že sporné přídavky jsou do pense započítatelné.

Čís. 13686.

Vyrovnač řád z roku 1914.

Z přihlášky a žádosti o udělení hlasovacího práva o sobě neplyne, že se věřitel vzdal mlčky svého oddělného práva. Otázku, zda se věřitel vzdal mlčky svého oddělného práva, jest posuzovati podle jednotlivého případu s hlediska hmotněprávního podle § 863 obč. zák.

(Rozh. ze dne 27. června 1934, Rv I 549/34.)

Pro pohledávku žalované firmy za žalobcem bylo vloženo na žalobcových nemovitostech zástavní právo. Dne 5. března 1931 bylo o jmění